

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Tytuł IX dyrektywy definiuje zobowiązania państw członkowskich w zakresie przygotowania i przeprowadzenia interwencji w przypadku sytuacji zagrożenia radiologicznego. Artykuł 53 stanowi, że interwencja w przypadku długotrwałego narażenia należy do państw członkowskich.

Władze Zjednoczonego Królestwa przyznały, że prawo obowiązujące w tym państwie nie stanowi pełnej transpozycji dyrektywy, gdyż nie przewiduje działań we wszystkich przypadkach wykrycia skażenia radioaktywnego. Skarga, która doprowadziła do wszczęcia niniejszego postępowania, ukazuje fakt, że nie jest możliwe wykrycie długotrwałego narażenia i podjęcie przeciwko niemu działań w zakresie przeszłej działalności, na którą nigdy nie wydano zezwolenia, ponieważ interwencja jest możliwa jedynie wtedy, gdy narażenie może zostać powiązane z określoną działalnością wykonywaną na terenie, na którym możliwe skażenie podlega obecnie wykryciu.

(¹) Dz.U. 1996, L 159, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud d'Ostrava w dniu 24 marca 2006 r. — Skoma-Lux sro przeciwko Celní reditelství Olomouc

(Sprawa C-161/06)

(2006/C 121/15)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud d'Ostrava

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skoma-Lux sro.

Strona pozwana: Celní reditelství Olomouc

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryj-

skiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, na podstawie którego Republika Czeska stała się państwem członkowskim Unii Europejskiej od dnia 1 maja 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może stosować wobec jednostki rozporządzenie, które w chwili stosowania nie było prawidłowo opublikowane w Dzienniku Urzędowym w języku tego państwa członkowskiego?

- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy brak możliwości stosowania danego rozporządzenia wobec jednostki jest kwestią wykładni, czy też kwestią ważności prawa wspólnotowego w rozumieniu art. 234 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską?
- 3) Gdyby Trybunał Sprawiedliwości miał stwierdzić, że pytanie prejudycjalne dotyczy ważności aktu prawa wspólnotowego w rozumieniu wyroku z dnia 22 października 1989 r. w sprawie 314/85 Foto-Frost, Rec. str. 4199, to czy rozporządzenie nr 2454/93 jest nieważne względem skarżącej i w zakresie jej sporu z organami celnymi Republiki Czeskiej ze względu na brak prawidłowej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 29 marca 2006 r. — The Queen on the application of Northern Foods plc/ The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-169/06)

(2006/C 121/16)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen on the application of Northern Foods plc

Strona pozwana: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Uczestnik: The Melton Mowbray Pork Pie Association

Pytania prejudycjalne

Jeśli opis produktu zawarty we wniosku o rejestrację „Melton Mowbray Pork Pie” jako chronionego oznaczenia geograficznego (ch.o.g.) złożonym zgodnie z rozporządzeniem Rady 2081/92/EWG w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (zwanym dalej „rozporządzeniem”) definiuje obszar geograficzny, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. c) jako

„Miasto Melton Mowbray i jego okolice o wytyczonych w następujący sposób granicach:

- na północy przez A52 od M1 i A1, i włącznie z miastem Nottingham;
 - na wschodzie przez A1 od A52 do A45, włącznie z miastami Grantham i Stamford;
 - na zachodzie przez M1 od A52 do A45; oraz
 - na południu przez A45 od M1 do A1, włącznie z miastem Northampton”, to
- 1) czy mogą zostać spełnione wymogi art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia, jeśli będące przedmiotem wniosku o rejestrację ch.o.g. znajdzie zastosowanie do produktów produkowanych i/lub przetwarzanych i/lub wytwarzanych w miejscach innych niż te, których nazwa figuruje w ch.o.g.
 - 2) w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jakie kryteria należy zastosować przy wyznaczaniu obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) i w art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia?

Odwołanie wniesione w dniu 31 marca 2006 r. przez T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve dis Ticaret A.S. od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 12 stycznia 2006 r w sprawie T-147/03: Devinlec Développement Innovation Leclerc S.A./Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve dis Ticaret A.S.

(Sprawa C-171/06 P)

(2006/C 121/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve dis Ticaret A.S. [Przedstawiciele: M. Francetti i F. Jacobacci, avvocati]

Pozostali uczestnicy postępowania: Devinlec Développement Innovation Leclerc SA, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji w dniu 12 stycznia 2006 r. w sprawie T-147/03 z uwagi na to iż narusza on art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 40/94⁽¹⁾;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez T.I.M.E. w postępowaniu w pierwszej instancji w piśmie z dnia 28 października 2003 r.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie zwraca się o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji na takiej podstawie, iż Sąd ten naruszył i niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 poprzez:

- nieuwzględnienie mocy odróżniającej wcześniejszego znaku towarowego („QUEANTIEME”), która jest zasadniczą okolicznością, jaką należy wziąć pod uwagę przy dokonywaniu oceny istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd,
- przyjęcie, iż mimo występującej pomiędzy obydwojema znakami różnicy koncepcyjnej, nadal istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd ze względu na ich podobieństwo fonetyczne i wizualne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, 14.1.1994, str. 1-36